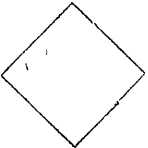
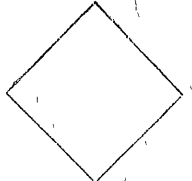

igjen. Vidste Brugeren af de heromhandlede Redskaber iforvejen, at Nalevaabfiskerne om Natten vilde færdes paa de Strøg, hvor han er vant til at anbringe Smaagarn eller Kroge, saa vilde han sikkerlig holde disse i Land og ikke sætte dem i Bove; men det kan han kun sjældent vide. Nalevaabdet, der ikke har faaet Fangst længere borte, kommer listende som Lyven, og han maa tage, hvad der følger paa, — naar han om Morgenen kommer for at tage sit Redskab, saa er det splittet og Fangsten mere eller mindre forspildt; han maa enten opgive sin Næring eller søge Steder, hvor Vaaddet ikke kan komme, men hvor han ogsaa har mindre Udfigt til et helbigt Udbytte. En nærmere Forklaring til Godtgjørelse til Nalevaabdet's Skadelighed for næsten al anden Fiskeridrift synes ikke nødvendig; nedenfor skulle vi undersøge, hvilken af de modstridende Interesser det ligger nærmest at burde vige for den anden.

Naar vi derefter gaa over til at betragte den Skade, der tillægges Nalevaabdet med Hensyn til selve Fiskemængden, og den alvorlige Betænkelighed, som derfra rejser sig for Fiskeriets Vedligeholdelse og varige Bestaaen, saa udledes Frygten for denne Ulempe fornemmelig af 3 Aarsager, nemlig a) Nalevaabdet's smaa Masker, b) dets Skraben hen ad Bunden og c) Pulsningen. Fjærend vi skride til den nærmere Betragtning af disse 3 Punkter, maa vi imidlertid med særdeles Bægt fremhæve den Forskjel i Brugsmaaden, som heller ikke er ganske uden Indflydelse paa den allerede omhandlede første Hovedsag, men her, ved den anden, har desto mere at sige, nemlig, om Vaaden drages til Vaabdet eller Vaabdet til Vaaden, hvilket, som ovenfor eftervist, er mere eller mindre udførligt med Pulsvaabdet i de forskjellige Størrelser.

a) Nalevaabdenes Maskevælde, som for de sidste 4 Aar af Hoven efter Lovforslagets § 35 i Omkreds ikke maa være mindre end 24 Linier, eller en Masse i Fjirtant, saaledes

udseende , og for den øvrige Del af Redskabet 30 Linier, saaledes

er den samme, som efter Lov 29. Dec. 1857 § 21 nu er gjældende. Det maa erkjendes, at disse Masker, som under Dragningen kunne komme til at staa saaledes, for Hoven

og for det Øvrige , eller endog endnu mere sammentrykkede, ere meget

smaa, men de ere nødt til at være det, fordi Nalen bryder stærkt paa, naar den mærker sig fangen og den kan, om den end egentlig har en lidet større Omkreds end Mastens, dog, tilbørlig fornemdelst det flimede, glatte Skind, trænge sig igjennem. For imidlertid ikke at affære Fiskeren fra Fangsten af nogenledes spiselige Aal, men dog lade den mindre slippe, ere Maskerne normerede, som Figuren udviser. Skjøndt der nu med denne normerede Maskevælde kan fanges Aal af temmelig ringe Størrelse, saa have Maskerne dog ofte været knebne ind under Maalet, saa at meget smaa og lidet brugbare Aal, — af Størrelse som Pennefjer, som Kommissionen af 1749 udtrykker sig, — medtages i Vaaddene. En saadan Misbrug kan jo imidlertid undgaaes ved tilbørlig Kontrol, og vilde man gjøre Mastens Minimum noget større, saa blev den her omhandlede Ulempe naturligvis endnu mindre. I saa Fald skjønnes der at være mindre Grund til at besværgte nogen Opfiskning af Aalen, saameget mere som denne Fisk lever om Dagen (om Natten kommer den gjerne frem af sit Stjul) ligesaa meget opholder sig i Grunden under Havbunden som i Vandet over den, og de, som ere saaledes forvarede, ville undgaa Vaabdet, der gaa hen over dem; ialtsald er selve Naleyngelen ikke udsat for Opfiskning. Derimod kan den Skade, som tilføjes al anden Fiskeyngel, saa en langt større Udstrækning; thi staa der nogen saadan, hvor et Vaadlast finder Sted, da maa den for en stor Del med i Hoven og gaar da i Reglen tabt i store Mængder tilligemed en Del umoden Fisk af forskjellig Slags, Smaafiske, der have Betydning som Fødemiddel for de større brugbare Fiske o. s. v. Selv om disse Fisk bleve kastede ud igjen (hvad Syberne ikke ere vante til at gjøre, jfr. Lidsk. f. Fiskeri 5. Aarg. S. 66, Noten), saa vil største Delen være ødelagt, da spæd Yngel og adskillige Fiskearter t. Ex. Silb aldeles ikke taale at sættes op i Hoven blandt den flimede Aal. Det er navnlig den spæde maanedsgamle Glynderyngel lige ned til en 2-Dres Størrelse, som saa ubarmhjertig maa holde for, og at det endog gaar ud over de mindste Fiskearter, have flere af os været Vidne til ved at se smaa Hundestejler følge op med i Tusindvis. En Anvendelse af denne